

21. AZK – Δρ. Michael Brunner: Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι το μέτρο του δικαίου – όλα τα άλλα είναι άδικο

Ο νομικός επιστήμονας Δρ. Michael Brunner επισημαίνει με περίλαμπρο τρόπο πώς τα εκτελεστικά κρατικά όργανα συχνά παραβιάζουν τα ισχύοντα ανθρώπινα δικαιώματα. Πολλοί άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν ότι καταπατούν έτσι το δικαίωμα στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια και έτσι το ισχύον δίκαιο, το καθιστούν άδικο. Ο ομιλητής παρουσιάζει αυτή την «παραβίαση του νόμου» χρησιμοποιώντας παραδείγματα από την εποχή του κορονοϊού. Ποιος θα φανταζόταν ποτέ ότι υπάρχει καν εφαρμοζόμενο άδικο που παραβιάζει την αξιοπρέπεια και τα προσωπικά μας δικαιώματα; Για να αντιμετωπίσει αυτή την επικίνδυνη άγνοια, ο Δρ. Brunner παρουσίασε τις έξι θέσεις του με τρόπο εύκολα κατανοητό από τον απλό κόσμο και πρότεινε τρόπους εξόδου από αυτό το παρεξηγημένο δίλημμα. Εξαιρετικά συναρπαστικό!

Γενικές πληροφορίες σχετικά με τους νομικούς κανονισμούς και τους κανόνες της AZK μπορείτε να βρείτε στο τέλος της παρουσίασης.

[Ivo Sasek]

Έτσι, μετά την πολύτιμη παρουσίαση του Δρ. Μπράουντι (Dr Broudy) από την Ιαπωνία, ερχόμαστε τώρα σε έναν ομιλητή υψηλής ποιότητας από την Αυστρία. Είναι κάτοχος διδακτορικού στη νομική και ασχολείται με το κεντρικό πρόβλημα της αντιμετώπισης άδικων, δηλαδή παράνομων, νομικών κανόνων και των συνεπειών τους. Αλλά ξέρετε, για τους απλούς πολίτες σαν εμένα ή εμάς, δεν μπορεί να υπάρχει κάτι τέτοιο όπως άδικοι νομικοί κανόνες. Αυτό θα ήταν σαν ένας κακός Άγιος Βασίλης για εμάς. Και γι' αυτό δεν διασκεδάζουμε ούτε καν με την ιδέα ότι μια τέτοια αδικία θα μπορούσε να παραβιάσει την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητά μας. Αλλά αυτή ακριβώς είναι μια γενική παρανόηση! Και ο Δρ. Μάικλ Μπρούνερ (Michael Brunner), δικηγόρος, θα αντιμετωπίσει τώρα αυτή την επικίνδυνη παρανόηση με τις έξι θέσεις του και θα επισημάνει τρόπους εξόδου από αυτό το εντελώς άγνωστο δίλημμα.

Πριν τον καλωσορίσουμε εδώ στο γήπεδο, ας συνοψίσουμε σύντομα το βιογραφικό του.

[Ομιλητής]

Ο Δρ Μάικλ Μπρούνερ έλαβε το διδακτορικό του στη νομική το 1990 και εργάστηκε ως δικηγόρος στην Αυστρία επί 31 χρόνια.

Από τον Μάρτιο του 2020, ασκεί ενεργή κριτική στα μέτρα για τον κορονοϊό, υποβάλλοντας καταγγελίες στο Συνταγματικό Δικαστήριο κατά των μέτρων για τον κορονοϊό, μιλώντας σε διαδηλώσεις, δημοσιεύοντας βίντεο και ούτω καθεξής.

Και τώρα μια επισκόπηση της πολιτικής του σταδιοδρομίας:

Οκτώβριος 2020: Ίδρυση της οργάνωσης "Δικηγόροι για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα -

Δικηγόροι για τον Διαφωτισμό" στη Βιέννη

Φεβρουάριος 2021: Ίδρυση του πολιτικού κόμματος "MFG - Menschen Freiheit Grundrechte" (Άνθρωποι, ελευθερία, θεμελιώδη δικαιώματα)

Από το φθινόπωρο του 2021: Το κόμμα του εισέρχεται στο κοινοβούλιο της Άνω Αυστρίας, Εκλογικές επιτυχίες στις εκλογές τοπικών συμβουλίων στην Άνω Αυστρία, την Κάτω Αυστρία και το Τιρόλο

Φθινόπωρο 2022: Υποψήφιος του MFG στις προεδρικές εκλογές του φθινοπώρου.

Τοποθετήθηκε ως αντίπαλος του πολιτικού κατεστημένου.

Ιούλιος 2023: Ίδρυτικό μέλος της «International Attorneys of Law», μιας διεθνούς ένωσης που ασχολείται με τη νομοθεσία σε όλο τον κόσμο.

Νοέμβριος 2023: Συνταξιοδότηση [συνταξιοδότηση καθηγητή ή λέκτορα πανεπιστημίου] ως εν ενεργεία δικηγόρος.

Από τον Δεκέμβριο του 2023, διάφορες δραστηριότητες διαλέξεων και συνέχιση των νομικών δραστηριοτήτων με συμβουλευτική ιδιότητα κ.λπ.

Ο Δρ. Μπρούνερ μιλάει σήμερα για

«Η αξιοπρέπεια του ανθρώπου είναι το μέτρο του δικαίου – όλα τα άλλα είναι άδικο»

[Δρ. Μπρούνερ:] Σας καλωσορίζω όλους θερμά και θα ήθελα να σας ευχαριστήσω ιδιαίτερα για την ευκαιρία που μου δίνετε σήμερα να συμβάλω σε αυτό το τόσο σημαντικό θέμα, την νομική αξιολόγηση των άδικων νόμων και των συνεπειών τους.

"Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι το μέτρο της δικαιοσύνης. Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια <i>πρέπει</i> να είναι το μέτρο της δικαιοσύνης, αλλιώς είναι αδικία".

Το δίκαιο και η δικαιοσύνη δεν είναι όροι με την ίδια έννοια.

Ο νόμος δεν χρειάζεται να είναι δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη δεν χρειάζεται να είναι σωστή.

Αλλά η δικαιοσύνη χωρίς δικαιοσύνη είναι αδικία.

Η δικαιοσύνη είναι πάντα δικαιοσύνη.

Τι είναι η δικαιοσύνη με τη νομική έννοια;

Η δικαιοσύνη είναι μια αξιολόγηση της γνώσης. Το να αντιμετωπίζεις ίσα πράγματα ισότιμα, το να αντιμετωπίζεις άνισα πράγματα άνισα. Ή να ενεργείς με τέτοιο τρόπο, ώστε οι πράξεις σου να μπορούν να αναδειχθούν σε παγκόσμιο νόμο, όπως λέει ο Ιμμανήλ Καντ. Ή απλώς μια ειρηνευτική τάξη - διότι δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη- δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς ισορροπία συμφερόντων.

Αν ο νόμος ήταν δικαιοσύνη και δεν υπήρχαν άδικοι νόμοι, τότε το δοκίμιό μου, η παρουσίασή μου, θα είχε σε γενικές γραμμές τελειώσει. Αλλά η πραγματικότητα μας διδάσκει κάτι διαφορετικό. Μας διδάσκει ότι το ιδανικό της δικαιοσύνης δεν έχει πραγματοποιηθεί.

Ούτε στον νομικό ούτε στον πολιτικό τομέα.

Παράνομοι και άδικοι νόμοι ψηφίζονται από το νομοθετικό σώμα.

Εφαρμόζονται από την εκτελεστική εξουσία και

εφαρμόζονται από τη δικαστική εξουσία.

Όλοι είναι υποχρεωμένοι να συμμορφωθούν. Οι πολίτες είναι υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται με άδικους νόμους.

Το κεντρικό ερώτημα με το οποίο καταπιάνομαι εδώ και πολλούς μήνες -μπορώ να αναπαραγάγω μόνο ένα μέρος της εργασίας μου εδώ- είναι ο νομικός χαρακτηρισμός των άδικων νομικών κανόνων και οι συνέπειές τους.

Για μένα, το σημείο εκκίνησης για τον προσδιορισμό του αν ο νόμος είναι δίκαιος ή άδικος είναι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Είναι η υπέρτατη νομική αρχή στο φυσικό και θετικό δίκαιο

[θετικό δίκαιο = ο νόμος που «δημιουργήθηκε» από τον άνθρωπο à αντίθετη λέξη: φυσικό δίκαιο = νόμος που «ανακαλύπτεται» μόνο από τον άνθρωπο]. Είναι ο κεντρικός κανόνας των πολιτισμένων νομικών συστημάτων που εδράζονται τόσο στο κοινό δίκαιο [που ρυθμίζεται από έναν "κανονικό" νόμο] όσο και στο συνταγματικό δίκαιο [που ρυθμίζει συνταγματικά το αντικείμενο].

Σε ένα δημοκρατικό, συνταγματικό σύστημα, όλος ο νόμος πηγάζει από τον λαό. Η ελευθερία και η ισότητα είναι οι πυλώνες της δημοκρατίας. Εάν ο λαός έχει εκχωρήσει την εξουσία του στα πολιτικά κόμματα για να τον εκπροσωπούν, ο λαός παραμένει ωστόσο ο κυρίαρχος στον οποίο οι αντιπρόσωποι είναι υπεύθυνοι. Ακόμη και αν στην πρακτική της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας η εξουσία των πολιτικών κομμάτων επεκτείνεται όλο και περισσότερο σε όλες τις μορφές της κοινωνίας και των δομών του πολίτη, η δημοκρατία υπάρχει μόνο αν ανταποκρίνεται στη βούληση του λαού.

Δίκαιο κατά του λαού ή νόμοι κατά του δικαίου δεν είναι ποτέ δίκαιο και δεν υποστηρίζονται από τη βούληση του λαού. Ο λαός, ο κυρίαρχος, δεν ανέθεσε το δίκαιο σε αντιπροσώπους, ώστε αυτοί οι αντιπρόσωποι να ασκούν το δίκαιο σαν αυτοσκοπό ή κατά του λαού. Όποιος αδιαφορεί για το νόμο και τη δικαιοσύνη ως εκπρόσωπος πρέπει να αναλάβει την ευθύνη και να λογοδοτήσει!

Η πρακτική στην Αυστρία, αλλά και σε άλλες χώρες, σύμφωνα με το Συνταγματικό Δικαστήριο της Αυστρίας και σύμφωνα με την αυστριακή νομική κατάσταση, ότι ακόμη και οι αντισυνταγματικοί νόμοι πρέπει να εφαρμόζονται μέχρι να καταργηθούν - και τότε το πολύ μέσα σε μια περίοδο αποκατάστασης έως και 18 μήνες - σημαίνει ότι η αδικία γίνεται νόμος, κάτι που απορρίπτω κατηγορηματικά.

Όταν η διάκριση των εξουσιών δεν λειτουργεί πλέον, όταν οι κυβερνήσεις μπορούν ουσιαστικά να νομοθετούν οι ίδιες με βάση τις κοινοβουλευτικές τους πλειοψηφίες, όταν δεν υπόκεινται πλέον σε κοινοβουλευτικό έλεγχο, όταν οι κυβερνήσεις γεμίζουν πολιτικά τις διοικητικές και δικαστικές θέσεις, όταν οι οργανισμοί και τα θεσμικά όργανα που βρίσκονται κοντά στο κράτος ολιγαρχικοποιούνται [διοικούνται με τον τρόπο μιας "ολιγαρχίας" (= μορφή διακυβέρνησης στην οποία μια μικρή ομάδα ασκεί την πολιτική εξουσία)], όταν η ελευθερία της γνώμης, η ελευθερία της επιστήμης και η ελευθερία του τύπου λογοκρίνονται, όταν οι διαφωνούντες συκοφαντούνται, γελοιοποιούνται ή ακόμη και διώκονται, όταν καταστρέφεται η ποικιλομορφία των μέσων ενημέρωσης - τότε βρισκόμαστε πολύ μακριά από κάθε κράτος δικαίου.

Το αργότερο με τη δημοσίευση των φακέλων του Ινστιτούτου Robert Koch, έγινε γνωστό ακόμη και στους επικρατέστερους ότι δεν υπήρξε ποτέ μια βάση αποδείξεων [μία βάση που δημιουργήθηκε από παρατήρηση/γεγονός] για όλα τα μέτρα κορώνας. Αναβαθμίστηκε μέσω πολιτικής απήχησης [οι αξίες αυξήθηκαν ή «προσαρμολογήθηκαν» χρησιμοποιώντας ορισμένες τεχνικές].

Η κρίση του κοροναϊού από το 2020 έως το 2023 ήταν το μεγαλύτερο νομικό και ιατρικό σκάνδαλο παγκοσμίως από το 1945!

Προκειμένου να αποτραπεί η αποτελεσματικότητα τέτοιων πολιτικών προσφυγών στο μέλλον, πρέπει να αρνηθεί εξ αρχής η ισχύς των νομικών κανόνων σε κάθε αδικία! Όσοι ωστόσο συμμετέχουν σε αυτό πρέπει να λογοδοτήσουν!

Ανθρώπινη αξιοπρέπεια - αναφέρω εδώ τον Θωμά Ακινάτη (Thomas von Aquin): "Κάθε νόμος που εξυψώνει την ανθρώπινη προσωπικότητα είναι δίκαιος. Κάθε νόμος που υποβαθμίζει την ανθρώπινη προσωπικότητα είναι άδικος".

Το άρθρο 16 του Αυστριακού Αστικού Κώδικα, ως κεντρική διάταξη του θεμελιώδους δικαιώματος της προσωπικότητας, ορίζει: Κάθε άνθρωπος έχει εγγενή δικαιώματα, τα οποία είναι προφανή από τη λογική, και ως εκ τούτου πρέπει να θεωρείται ως πρόσωπο. Έτσι, το

θεμελιώδες δικαίωμα της προσωπικότητας διατυπώνεται ως νομική αρχή, ως κεντρικός κανόνας των πολιτισμένων νομικών συστημάτων [δηλώνεται ως αληθής, δεδομένος].

Τα δικαιώματα είναι έμφυτα στους ανθρώπους. Αυτό σημαίνει ότι δεν αποκτώνται ή απονέμονται, και σίγουρα όχι από κυβερνήσεις ή αντιπροσώπους. Δεν χρειάζεται να χορηγηθούν ή να αποκτηθούν πρώτα. Είναι συνυφασμένες με την ανθρωπότητα, με το να είσαι άνθρωπος. Αυτό προβλέπεται επίσης στο άρθρο 1 του γερμανικού βασικού νόμου: Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι απαραβίαστη. Είναι καθήκον όλων των κρατικών αρχών να τα σέβονται και να τα προστατεύουν.

Τα ακόλουθα θεμελιώδη δικαιώματα δεσμεύουν τη νομοθεσία, την εκτελεστική εξουσία και τη δικαιοδοσία ως άμεσα εφαρμοστέο δίκαιο. Και θα ήθελα να προσθέσω ότι δεσμεύουν επίσης τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Εκτός από το άρθρο 1 του βασικού νόμου, το άρθρο 79 θεσπίζει την εγγύηση της αέναης ύπαρξης. Αυτά τα θεμελιώδη δικαιώματα, το απαραβίαστο της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, δεν μπορούν να μεταβληθούν με τροποποίηση του Συντάγματος. Είναι αιώνια. Ως θεμελιώδης ηθική αρχή, η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι διαχρονική και στέκεται πάνω από κάθε μορφή διακυβέρνησης. Επειδή κάθε ανθρώπινη ζωή είναι ίσης αξίας και έχει το δικαίωμα να υπάρχει ελεύθερα. "Ο άνθρωπος ως αυτοσκοπός δεν πρέπει ποτέ να είναι μέσο για την επίτευξη ενός σκοπού", σύμφωνα με τον Ιμμάνουελ Καντ (Immanuel Kant).

Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου της Γερμανίας, η ανθρώπινη αξιοπρέπεια αποτελεί την ύψιστη αξιακή απόφαση του βασικού νόμου και τη συνταγματική αρχή του γερμανικού νομικού συστήματος.

Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι η ύψιστη συνταγματική αξία και αδιαπραγμάτευτη. Υπό την ίδια έννοια, το άρθρο 7 του Ομοσπονδιακού Συντάγματος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας ορίζει ότι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια πρέπει να γίνεται σεβαστή και να προστατεύεται.

Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της 10ης Δεκεμβρίου 1948: Όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται ελεύθεροι και ίσοι σε αξιοπρέπεια και δικαιώματα, είναι προικισμένοι με λογική και συνείδηση και οφείλουν να συμπεριφέρονται ο ένας προς τον άλλον με πνεύμα αδελφότητας.

Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας των Ηνωμένων Πολιτειών, που δημοσιεύθηκε στις 4 Ιουλίου 1776, διακηρύσσει: Όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι. Όλοι οι άνθρωποι έχουν ορισμένα αναφαίρετα δικαιώματα, όπως η ζωή, η ελευθερία και η επιδίωξη της ευτυχίας.

Ο άνευ όρων, απαραίτητος και απεριόριστος σεβασμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας αποτελεί το θεμέλιο του κράτους δικαίου και της δημοκρατίας, το οποίο δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Αποτελούν την απόλυτη κόκκινη γραμμή που δεν πρέπει ποτέ να ξεπεραστεί.

Όποιος παραβιάζει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια παραβιάζει το δημοκρατικό συνταγματικό κράτος, την ισότητα ενώπιον του νόμου, χωρίς την οποία δεν μπορεί να υπάρξει δικαιοσύνη – κανένας νόμος, κανένα κράτος που δεν θα γινόταν μια συμμορία ληστών. Αυγουστίνος της Ιππώνος: «Αφαιρέστε το δίκαιο – τι άλλο είναι ένα κράτος παρά μια μεγάλη συμμορία ληστών;»

Ξεκινώντας από την ύψιστη βασική αρχή του βασικού υλικού κανόνα, όπως τον αποκαλώ ως δικηγόρος - την αξιοπρέπεια του ανθρώπου - καταλήγω σε μια πρόταση διατριβής έξι θέσεων.

Αλλά πρώτα, μια σύντομη δήλωση του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ. "Θα ήμουν ο πρώτος που θα τάχθηκε υπέρ της τήρησης των δίκαιων νόμων. Κάποιος έχει όχι μόνο τη νομική αλλά και την ηθική ευθύνη να υπακούει στους δίκαιους νόμους. Από την άλλη πλευρά, ο άνθρωπος έχει την ηθική ευθύνη να αγνοεί τους άδικους νόμους. Συμφωνώ με τον Άγιο Αυγουστίνο ότι ένας άδικος νόμος δεν είναι νόμος". Lex iniusta non est lex, λέει η υψηλότερη λατινική ρήση.

Και τώρα στις έξι θέσεις:

1. Θέση: Ο βασικός κανόνας του νομικού συστήματος, από τον οποίο πηγάζει κάθε δίκαιο, είναι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια ως θεμελιώδες δικαίωμα της προσωπικότητας. Δεν είναι ούτε υπόθεση ούτε μυθοπλασία.

2η θέση: Το ύψιστο δικαίωμα είναι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια ως θεμελιώδες δικαίωμα της προσωπικότητας. Αυτά είναι τα εγγενή δικαιώματά του, τα θεμελιώδη δικαιώματα και οι ελευθερίες του. Αποτελούν τις συστατικές αρχές του νομικού συστήματος.

3η θέση: Οι νομικοί κανόνες που παραβιάζουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου, τα έμφυτα δικαιώματά του, είναι απολύτως άκυροι. Δεν έχουν τυπική ισχύ.

Αντιπροσωπεύω έτσι μια θέση του επικρατούντος δόγματος, του δόγματος του λεγόμενου δόγματος της ακυρότητας [το οποίο δηλώνει ότι οι νομικοί κανόνες που παραβιάζουν το ανώτερο δίκαιο είναι αθεράπευτα άκυροι], περισσότερο σχετικά με αυτό αργότερα.

4η θέση: Οι νομικοί κανόνες που παραβιάζουν τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες του ανθρώπου είναι απολύτως άκυροι. Δεν έχουν τυπική ισχύ.

5η Θέση: Οι νομικές διατάξεις που παραβιάζουν ανώτερες νομικές διατάξεις είναι απολύτως άκυρες. Δεν έχουν τυπική ισχύ.

6η θέση: Το δίκαιο ανώτερης βαθμίδας ανατρέπει το δίκαιο κατώτερης βαθμίδας με αποτέλεσμα την απόλυτη ακυρότητά του. Νόμος κατώτερης ιεραρχίας δεν μπορεί να υπερισχύσει νόμου ανώτερης ιεραρχίας.

Μπορώ να δικαιολογήσω αυτές τις θέσεις, τις οποίες βασίζω στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τόσο με θετικούς νομικούς όρους μέσω της νομικής κατάστασης όσο και στη νομική φιλοσοφία.

Ένας από τους σημαντικότερους νομικούς του 20ού αιώνα ήταν ο Γκούσταβ Ράντμπρουχ (Gustav Radbruch). Ήταν πολιτικός του SPD και δύο φορές υπουργός Δικαιοσύνης του Ράιχ στη Δημοκρατία της Βαϊμάρης. Έζησε από το 1878 έως το 1949.

«Με ισχύ μπορεί ίσως να εδραιωθεί επιβολή, ποτέ όμως δεοντολογία και αποδοχή.» Τραβάει τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ λανθασμένου δικαίου, που ίσως είναι δύσχρηστο, θα μπορούσε να διαμορφωθεί διαφορετικά ή που είναι απλώς λανθασμένο. Απλά εσφαλμένος σε άδικο νόμο που έχει φτάσει σε ένα ορισμένο επίπεδο αδικίας. Το αιτιολογεί αυτό και τελικά οδηγεί στην περίφημη φόρμουλα του Ράντμπρουχ . Παραθέτω:

"Η σύγκρουση μεταξύ δικαιοσύνης και ασφάλειας δικαίου θα πρέπει να επιλύεται κατά τρόπο ώστε το θετικό δίκαιο, το οποίο διασφαλίζεται με νόμο και εξουσία, να υπερισχύει ακόμη και αν είναι άδικο και μη σκόπιμο ως προς το περιεχόμενό του. Εκτός αν η αντίφαση μεταξύ θετικού δικαίου και δικαιοσύνης φτάσει σε τέτοιο δυσβάσταχτο επίπεδο, ώστε το δίκαιο, ως εσφαλμένο δίκαιο, πρέπει να υποχωρήσει μπροστά στη δικαιοσύνη. Είναι αδύνατο να τραβήξει κανείς μια πιο οξεία γραμμή μεταξύ των περιπτώσεων νομικής αδικίας και των νόμων που ωστόσο ισχύουν παρά το λανθασμένο περιεχόμενό τους".

Ωστόσο, γράφει, μια διαφορετική οριοθέτηση μπορεί να γίνει με τη μέγιστη ευκρίνεια. Και εδώ είναι η κεντρική πρόταση: "Όπου η δικαιοσύνη δεν επιδιώκεται καν, όπου η ισότητα, η οποία είναι ο πυρήνας της δικαιοσύνης, έχει σκόπιμα αρνηθεί κατά τη θέσπιση του θετικού δικαίου, το δίκαιο δεν είναι μόνο εσφαλμένο δίκαιο, αλλά μάλλον στερείται καθόλου τη φύση του δικαίου. Διότι ο νόμος, συμπεριλαμβανομένου του θετικού δικαίου, δεν μπορεί να οριστεί με άλλο τρόπο παρά μόνο ως διαταγή και νόμος που αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση της δικαιοσύνης". Ο νόμος πρέπει να υπηρετεί τη δικαιοσύνη, αλλιώς είναι αδικία.

Και συνεχίζει: «Όπου δεν αναζητείται καν δικαιοσύνη, οι κανονισμοί που δημιουργούνται με αυτόν τον τρόπο μπορούν να είναι μόνο δηλώσεις εξουσίας, ποτέ νομικές προτάσεις. Έτσι, ο νόμος που αρνείται τα ανθρώπινα δικαιώματα σε ορισμένα άτομα δεν αποτελεί νομική αρχή. Ο τύπος του Radbruch βρήκε στη συνέχεια το δρόμο του στη νομολογία του Ομοσπονδιακού

Συνταγματικού Δικαστηρίου στις λεγόμενες Mauerschützenprozesse μετά την κατάρρευση της ΛΔΓ. Ακόμη και ένας νόμος ή μια διαταγή που διέταζε έναν ελεύθερο σκοπευτή του Τείχους να πυροβολεί αν κάποιος ήθελε να φύγει από τη ΛΔΓ είναι λάθος και πρέπει να τιμωρηθεί.

Και εδώ ερχόμαστε στην επόμενη βασική διάταξη, το άρθρο 7 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου: Καμία τιμωρία χωρίς νόμο:

Η παράγραφος 1 ορίζει ότι πρέπει να υπάρχει νόμος για κάθε ποινή αδικήματος. Δεν μπορεί να επιβληθεί μεγαλύτερη ποινή από την ποινή που απειλείται τη στιγμή της διάπραξης του αδικήματος. Ωστόσο, υπάρχει μια πολύ σημαντική εξαίρεση σε αυτό, και συγκεκριμένα στην παράγραφο 2:

Καμία διάταξη του παρόντος άρθρου δεν αποκλείει την καταδίκη ή την τιμωρία οποιουδήποτε προσώπου που είναι ένοχο για πράξη ή παράλειψη η οποία, κατά τον χρόνο τέλεσής της, ήταν αξιόποινη σύμφωνα με τις αρχές του δικαίου που αναγνωρίζονται γενικά από τα πολιτισμένα έθνη.

Έτσι, το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο εφαρμόζει επίσης στο άρθρο 38 του Καταστατικού του ΔΔΔ τις γενικές αρχές του δικαίου που αναγνωρίζονται από τα πολιτισμένα κράτη. Οι γενικώς αναγνωρισμένες νομικές αρχές, οι οποίες είναι ανώτερες του νόμου, έχουν περάσει στο θετικό δίκαιο και, ως εκ τούτου, είναι νομικά δεσμευτικές.

Το ίδιο ισχύει και για την Ευρωπαϊκή Ένωση: Οι γενικές αρχές δικαίου αποτελούν μέρος του πρωτογενούς δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό περιλαμβάνει το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, την ίση μεταχείριση και την αναλογικότητα.

Προκειμένου να κατανοήσουμε την ιεραρχία των κανόνων, θα ήθελα να εξηγήσω εν συντομία την ιεραρχία του νομικού συστήματος.

Η ιεραρχία των κανόνων στο νομικό σύστημα σημαίνει ότι κάθε κανόνας κατώτερης ιεραρχίας πρέπει να αντιστοιχεί στον κανόνα ανώτερης ιεραρχίας. Πρέπει να έχει δημιουργηθεί από τον ανώτερο κανόνα, διαφορετικά είναι παράνομη.

Στην Αυστρία, έχουμε οργανώσει τα στάδια του νομικού συστήματος ως εξής. Ωστόσο, αυτό ισχύει και για άλλα νομικά συστήματα και για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίπεδο 1: Το υψηλότερο επίπεδο είναι οι θεμελιώδεις αρχές του Ομοσπονδιακού Συντάγματος. Αυτές είναι οι δημοκρατικές, δημοκρατικές, φιλελεύθερες, ομοσπονδιακές και συνταγματικές αρχές.

Στάδιο 2: Πρωτογενές δίκαιο της Ένωσης, δηλαδή οι Συνθήκες της Ένωσης. Και πολύ σημαντικό - ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως πρωτογενές δίκαιο και πάλι οι γενικές αρχές του δικαίου.

Επίπεδο 3: Δευτερογενές δίκαιο της ΕΕ, το οποίο περιλαμβάνει το δίκαιο που εκδίδεται από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, ιδίως κανονισμούς και οδηγίες.

Επίπεδο 4: Ομοσπονδιακοί συνταγματικοί νόμοι και πολιτειακοί συνταγματικοί νόμοι του κάθε κράτους.

5ο στάδιο: Οι ομοσπονδιακοί νόμοι και οι νόμοι των πολιτειών ως απλοί νόμοι που πρέπει να είναι σύμφωνοι με τους συνταγματικούς νόμους.

Επίπεδο 6: Κανονισμοί - πρόκειται για γενικές νομικές διατάξεις που εκδίδονται από διοικητικές αρχές και μπορούν να εκδοθούν μόνο βάσει νόμων.

Επίπεδο 7: Και μετά, αποφάσεις για μεμονωμένες περιπτώσεις: δικαστική απόφαση, βούλευμα και κοινοποίηση.

Εάν, όπως είπα, ένας νομικός κανόνας έρχεται σε αντίθεση με αυτή την κλιμακωτή δομή της νομοθετικής πράξης, τότε - κατά τη νομική μου αντίληψη και σύμφωνα με το δόγμα της ακυρότητας - είναι απολύτως άκυρος. Αυτό θα σήμαινε ότι δεν υπάρχει υποχρέωση

συμμόρφωσης.

Εδώ φτάνουμε στην ακυρότητα: *<i>Lex iniusta non est lex.</i>*

<i>Ο άδικος νόμος δεν είναι νόμος</i>, ως λατινική ρήση. Η νομική συγκρότηση του δόγματος της ακυρότητας, ο ανώτερος νόμος παρεκκλίνει - δηλαδή ακυρώνει - τον κατώτερο νόμο, ο οποίος είναι απολύτως και αμετάκλητα άκυρος. Υπό αυτή την έννοια, δεν απαιτείται χωριστή αμφισβήτηση. Εμφανίζεται το λεγόμενο "φαινόμενο eo ipso".

Αντίθετα, το δόγμα του υπολογισμού του σφάλματος, το οποίο είναι διαδεδομένο στην Αυστρία και επίσης κατοχυρωμένο στο νόμο: Παρά το γεγονός ότι είναι παράνομα, τα πρότυπα αυτά παραμένουν σε ισχύ και είναι δεσμευτικά έως ότου ανακληθούν από εξουσιοδοτημένο κρατικό όργανο. Αυτό είναι ασυμβίβαστο με τη δημοκρατική και συνταγματική αντίληψη και με τη λογική-συστηματική δομή του νομικού συστήματος ως κλιμακωτή δομή του νομικού συστήματος.

Στο αυστριακό ιδιωτικό δίκαιο, αντίθετα, το άρθρο 879 παράγραφος 1 ορίζει:

Σύμβαση που παραβιάζει νομοθετική απαγόρευση ή προσβάλλει τα χρηστά ήθη είναι άκυρη. Έτσι, στο ιδιωτικό δίκαιο δεν υπάρχει ανάγκη αμφισβήτησης, αλλά στο δημόσιο δίκαιο υπάρχει. Και το Συνταγματικό Δικαστήριο της Αυστρίας έχει μάλιστα την εξουσία να αφήσει αυτόν τον παράνομο νόμο σε ισχύ για διάστημα έως και 18 μηνών (!). Για μένα, αυτό δεν είναι συμβατό με τις αρχές του κράτους δικαίου, αλλά βασίζεται μόνο στο εξαιρετικά αμφισβητήσιμο δόγμα του υπολογισμού του σφάλματος ή σε μια ορισμένη νομική βεβαιότητα.

Ο ίδιος ο νόμος δίνει στους υπαγόμενους στον κανόνα το δικαίωμα αυτοβοήθειας.

Το πιο συνηθισμένο, το πιο γνωστό είναι η αυτοάμυνα: *<i>Όταν η αδικία γίνεται δικαίωμα, η αντίσταση γίνεται καθήκον.</i>* Μπέρτολτ Μπρεχτ (Bertolt Brecht)

Το άρθρο 3 του αυστριακού ποινικού κώδικα ρυθμίζει την αυτοάμυνα: Ένα πρόσωπο δεν ενεργεί παράνομα εάν χρησιμοποιεί μόνο την άμυνα που είναι απαραίτητη για να αποκρούσει μια παρούσα ή επικείμενη παράνομη επίθεση - μια σημαντική παράνομη επίθεση - κατά της ζωής, της υγείας, της σωματικής ακεραιότητας, της σεξουαλικής ακεραιότητας και αυτοδιάθεσης, της ελευθερίας ή της περιουσίας του ιδίου ή άλλου προσώπου.

Οι προϋποθέσεις της αυτοάμυνας, οι οποίες πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά, είναι επομένως η αναγκαία άμυνα, η παρούσα ή επικείμενη επίθεση, το παράνομο της επίθεσης και η επίθεση κατά της περιουσίας που μπορεί να αμυνθεί.

Μια επίθεση που δικαιολογείται από το ουσιαστικό δίκαιο, δηλαδή νόμο ή κανονισμό -είτε από ένα κράτος που επεμβαίνει- δεν έχει δικαίωμα αυτοάμυνας, διότι η επίθεση δεν είναι παράνομη. Το πρότυπο εξακολουθεί να ισχύει, ακόμη και αν ακυρωθεί αργότερα από το δικαστήριο ως παράνομο.

Ωστόσο, αν υιοθετήσω τη θέση που υποστηρίζω - τη θεωρία του δόγματος της ακυρότητας, τη συστηματική τήρηση της ιεραρχικής δομής του νομικού συστήματος - ότι τέτοιες νόμοι είναι απολύτως άκυροι, τότε η επίθεση ενός καταχρηστικού κράτους είναι παράνομη και, σε αυτή την περίπτωση, θα ήταν απολύτως επιτρεπτή η άσκηση αυτοάμυνας.

Ένα άλλο πολύ κοινό δικαίωμα αυτοβοήθειας: η κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Θα ήθελα να το παρουσιάσω με ένα πολύ εύστοχο απόσπασμα - ειδικά για την εποχή μας - από τον Λούντβιχ φον Μίζες (Ludwig von Mises): *<i>"Δεν υπάρχει μεγαλύτερη απειλή για τον πολιτισμό από μια κυβέρνηση ανίκανων, διεφθαρμένων ή άθλιων ανθρώπων."</i>*

Η απαλλακτική κατάσταση ανάγκης στο αυστριακό δίκαιο ρυθμίζεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του Ποινικού Κώδικα. Σε άλλα νομικά συστήματα ρυθμίζεται με πιο παρόμοιο τρόπο. "Όποιος διαπράττει αξιόποινη πράξη που τιμωρείται από το νόμο προκειμένου να αποτρέψει επικείμενο, σημαντικό μειονέκτημα για τον εαυτό του ή για κάποιον άλλον,

δικαιολογείται, εφόσον η ζημία που απειλείται από την πράξη δεν είναι δυσανάλογα σοβαρότερη - δηλαδή πρέπει να εφαρμοστεί το κριτήριο της αναλογικότητας - και δεν θα μπορούσε να αναμένεται άλλη συμπεριφορά από ένα πρόσωπο που συνδέεται με τις νομικά προστατευόμενες αξίες." – δηλαδή η απαράδεκτοτητα άλλης συμπεριφοράς και η αναλογικότητα.

Στη συνέχεια, υπάρχει επίσης η υπερνομοθετική κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Ορίζει ότι η πράξη άμυνας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης δεν είναι παράνομη, εάν το έννομο συμφέρον που πρέπει να διασωθεί είναι μεγαλύτερης αξίας από αυτό που έχει υποστεί ζημία.

Θα ήθελα να αναφερθώ εδώ στην τρέχουσα νομολογία, ιδίως στη Γερμανία:

Η έκδοση ψευδών ιατρικών πιστοποιητικών από τους γιατρούς στο πλαίσιο των πιστοποιητικών απαλλαγής από τη μάσκα Covid-19 και των πιστοποιητικών εμβολιασμού Covid-19 πρέπει να αξιολογηθεί ορθά ως πράξη ανάγκης, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι εν λόγω νόμοι corona δεν ήταν εξ αρχής παράνομοι. Για μένα, όχι μόνο είναι συγχωρητέα, αλλά και δικαιολογημένα. Επειδή η υγεία και η ζωή των ανθρώπων είναι πιο σημαντικές από το νομικό συμφέρον για την αξιοπιστία των ιατρικών πιστοποιητικών.

Είναι το πρωταρχικό καθήκον του γιατρού: *Primum non nocere*, πρώτα να μην βλάπτεις - *secundum cavere*, να προστατεύεις, να προσέχεις - *tertium sanare*, τελικά να θεραπεύεις.

Επομένως, η πρωταρχική παραδοχή δεν είναι μόνο μια πράξη αναγκαιότητας, όπως την αντιλαμβάνομαι, αλλά και η απόλυτη ακυρότητα τέτοιων παράνομων κανόνων που δεν μπορούν να αποκτήσουν κανονιστική ισχύ. Είμαι της άποψης ότι τα δικαστήρια δεν πρέπει πλέον να εφαρμόζουν τέτοιους κανόνες σε βάρος των κατηγορουμένων γιατρών.

Αρχικά είπα ότι όποιος ενεργεί παράνομα, όποιος εφαρμόζει παράνομους νόμους ενώ είναι απολύτως άκυροι, πρέπει να λογοδοτεί. Καταλογισμός: Ποιος είναι καταλογιστέος, ποιος είναι υπεύθυνος και σε ποιο βαθμό ευθύνεται;

Μια λέξη από τη Χάνα Άρεντ (Hannah Arendt): <i>"Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί την υπακοή του ως πρόσχημα για να δικαιολογήσει τις πράξεις του. Η υπακοή δεν αποτελεί δικαιολογία για την πράξη".

Είμαστε αυτοκαθοριζόμενοι, αυτό απαιτεί η ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Εάν μια παράνομη διάταξη στην ιεραρχία των κανόνων είναι απολύτως άκυρη, τότε δεν αποτελεί μέρος του νομικού συστήματος. Επομένως, δεν είναι υποχρεωτική και δεν πρέπει να εφαρμόζεται ούτε από τη διοίκηση ούτε από τα δικαστήρια. Εάν παρόλα αυτά εφαρμόζεται, αυτό σημαίνει ότι ενεργεί χωρίς νομική βάση - άρα πρωτίστως παραβιάζει την αρχή της νομιμότητας - και πρέπει να καταλογιστεί στην κρατική αρχή της οποίας τα όργανα που της αποδίδονται ενήργησαν.

Για μένα, ωστόσο, αυτό δεν καθορίζει μόνο την ευθύνη του κράτους - που είμαστε εμείς οι ίδιοι σε τελική ανάλυση - αλλά και την ευθύνη των ενεργών φορέων ανάλογα με την ικανότητά τους να κατανοήσουν και την υπαιτιότητά τους - ειδικά για τα ανώτερα και ανώτατα διοικητικά όργανα, ειδικά για τις κυβερνήσεις και τη νομοθεσία.

Ό,τι ισχύει για τους μεμονωμένους πολίτες ως αποδέκτες κανόνων πρέπει να ισχύει ακόμη περισσότερο για το κράτος, τις εξουσίες και τις κυβερνήσεις του και, σε τελική ανάλυση, και για τα όργανα αυτά που ενεργούν. Κανείς δεν μπορεί να απαλλαγεί από την ενοχή και την ευθύνη λόγω άγνοιας του νόμου. Η άγνοια δεν αποτελεί υπεράσπιση έναντι του νόμου. Αυτό ισχύει όχι μόνο για τους πολίτες, αλλά και για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους, τους δικαστές και τους κρατικούς φορείς.

Για τον καθορισμό των ορίων της ευθύνης, βασίζομαι στο άρθρο 9 του αυστριακού ποινικού κώδικα, το λεγόμενο άρθρο περί νομικής πλάνης, Παρ. 1: Όποιος δεν αναγνωρίζει το άδικο της πράξης λόγω νομικού σφάλματος δεν ενεργεί υπαίτια, αν δεν μπορεί να κατηγορηθεί για

το σφάλμα.

Σίγουρα δεν μπορεί να κατηγορηθούν οι απλοί φορείς σε περιφερειακό επίπεδο, σε πολλές περιπτώσεις, αν δεν ερμηνεύουν τα θεμελιώδη δικαιώματα όπως θα έκανε ένας συνταγματολόγος.

(2): Το νομικό σφάλμα πρέπει να επιτιμάται εάν η αδικία ήταν εύκολα αναγνωρίσιμη για τον δράστη όπως και για οποιονδήποτε άλλον.

Όταν τα παιδιά, οι μαθητές, έπρεπε να φορούν μάσκες στις τάξεις για μήνες λόγω μη τεκμηριωμένων μέτρων για την κορώνα. Αν αυτά τα παιδιά και οι μαθητές έπρεπε να φορούν μάσκες ακόμη και κατά τη διάρκεια των μαθημάτων γυμναστικής – κάτι που είναι επιβλαβές για την υγεία και αντίθετο προς το συμφέρον των παιδιών – τότε για μένα η αδικία είναι εύκολα αναγνωρίσιμη.

Και η δεύτερη πρόταση: Ή αν ο παραβάτης δεν έχει εξοικειωθεί με τους σχετικούς κανονισμούς, παρόλο που θα ήταν υποχρεωμένος να το πράξει σύμφωνα με το επάγγελμα, την απασχόληση ή άλλες περιστάσεις.

Περιμένω από κάθε δημόσιο υπάλληλο να εξοικειωθεί με τους σχετικούς κανόνες για τα θεμελιώδη δικαιώματα, ιδίως όταν πρόκειται για την εφαρμογή νόμων που βρίσκονται κοντά σε καταπάτηση, και να καταλήξει σε μια απόφαση εδώ, στην καλύτερη περίπτωση να διαμαρτυρηθεί [να προβάλλει αντιρρήσεις εναντίον τους, αν φαίνονται παράνομοι ή αμφισβητήσιμοι].

Παράγραφος 3: Εάν η πλάνη είναι καταλογιστέα, τότε, εάν ο δράστης ενεργεί εκ προθέσεως, εφαρμόζεται η ποινή που προβλέπεται για την εκ προθέσεως πράξη, ενώ εάν ενεργεί εξ αμελείας, εφαρμόζεται η ποινή που προβλέπεται για την αμελή πράξη.

Το ίδιο το κράτος δεν θα μπορέσει σχεδόν ποτέ να επικαλεστεί το νομικό σφάλμα ως λόγο αποκλεισμού της ευθύνης και της ευθύνης του. Επειδή είναι και πρέπει να είναι επαρκώς εξοικειωμένος με τους νομικούς κανόνες που ο ίδιος δημιούργησε. Αντίθετα, πρόκειται για τα πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό του κράτους και από τα οποία μπορεί να αναμένεται ότι διαθέτουν εμπειρογνωμοσύνη στα καθήκοντά τους και στους τομείς δραστηριότητάς τους.

Η κατάταξη, ανάληψη και απόδοση ευθυνών – όπως είναι αυτονόητες στο ιδιωτικό δίκαιο σε οριζόντιο επίπεδο μεταξύ ιδιωτών – πρέπει να ισχύουν χωρίς περιορισμούς και στο δημόσιο δίκαιο σε κάθετο επίπεδο. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να δημιουργηθεί ένα σύστημα ολοκληρωμένης προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων που θα βασίζεται στο δικαίωμα του ατόμου στην αυτοδιάθεση μέσω της λογοδοσίας όλων των εμπλεκόμενων φορέων. Αυτοί που δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι δεν θα αισθάνονται υπεύθυνοι. Όποιος όμως έχει αναγνωρίσει το δικαίωμα της ευθύνης του, θα εκπληρώσει το καθήκον της ευθύνης του.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα αίτημα, σε ένα θεμελιώδες δικαίωμα – το οποίο, σύμφωνα με τη νομική μου αντίληψη, θα έπρεπε να είναι αυτονόητο, αλλά θα έπρεπε να συμπεριληφθεί στον κατάλογο των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Η πολιτική και η νομική επιστήμη καλούνται ιδιαίτερα να το κάνουν αυτό.

Προϋπόθεση του δικαιώματος: Ο άνθρωπος δεν είναι φτιαγμένος για τον νόμο, αλλά ο νόμος πρέπει να γίνει για τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος δεν είναι υπηρέτης του κράτους. Ο άνθρωπος είναι ο εφευρέτης του κράτους και το κράτος πρέπει να υπηρετεί τον εφευρέτη και ποτέ το αντίθετο.

Εν κατακλείδι, ζητώ να επαναδιατυπωθεί το παλιό θεμελιώδες δικαίωμα:

Οι νομικοί κανόνες που παραβιάζουν την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, τα έμφυτα δικαιώματα, τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες δεν έχουν νομική ισχύ και είναι απολύτως άκυροι.

Κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να τις τηρεί και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να υποχρεώνει άλλους να τις τηρούν.

Έτσι θα αποτρέψουμε μια δεύτερη κορώνα για πάντα!

Σας ευχαριστούμε για την προσοχή σας.

[Ivo Sasek]

Απολύτως φανταστικό! Δρ. Μπρούνερ, σας ευχαριστώ εκ μέρους ολόκληρου του παγκόσμιου πληθυσμού. Θαυμάζω τον τρόπο που φέρνετε κοντά τους δικηγόρους. Είναι η καλύτερη λύση που μπορούμε να επιδιώξουμε. Οι άνθρωποι είναι σαν μικρά παιδιά. Είστε οι πατέρες μας, γνωρίζετε το νόμο. Το μεταφέρατε θαυμάσια, το καταλάβαμε.

Σας ευχόμαστε καλή μάχη και πολλούς άλλους.

[Δρ. Μπρούνερ]

Ο λαός δεν πρέπει ποτέ να ξεχνά ότι είναι ο κυρίαρχος. Και η κυβέρνηση δεν είναι το αφεντικό μου, αλλά ο υπάλληλός μου.

[Ivo Sasek]

Σας ευχαριστώ, σας ευχαριστώ, σας ευχαριστώ!

Οι παραγωγές αυτές έγιναν με αφορμή ένα συνέδριο που διοργάνωσε ο Συνασπισμός κατά της λογοκρισίας στην Ελβετία.

Η AZK δεν έχει οικονομικά συμφέροντα. Ούτε οι εμπνευστές, οι ομιλητές ούτε η Kla.TV έχουν λάβει αμοιβή για την παρούσα ηχογράφηση.

Θα θέλαμε να επισημάνουμε ρητά ότι αυτό το βίντεο μπορεί να αναπαραχθεί και να προωθηθεί όσο συχνά επιθυμείτε σε αμετάβλητη μορφή.

Η AZK δεν ευθύνεται για το περιεχόμενο των συνεισφορών. Η AZK είναι πολιτικά και θρησκευτικά ουδέτερη και, ως εκ τούτου, δεν προβαίνει σε καμία κρίση σχετικά με τους ομιλητές. Τα άρθρα έχουν ενημερωτικό χαρακτήρα και δεν εκφράζουν τη γνώμη της AZK. Η AZK είναι ένα ουδέτερο κέντρο πληροφόρησης από κάθε άποψη. Κάθε ομιλητής είναι υπεύθυνος μόνο για τη δική του συνεισφορά και όχι για άλλες συνεισφορές ή για την AZK, καθώς δεν υπάρχουν αλληλεξαρτήσεις μεταξύ τους. Σημαντική σημείωση: Οι πληροφορίες που παρουσιάζονται εδώ έχουν ελεγχθεί με την καλύτερη δυνατή γνώση και πεποίθησή μας. Ωστόσο, οι ομιλητές και οι παραγωγοί δεν φέρουν καμία ευθύνη για τις συνέπειες των ενεργειών ή παραλείψεων που σχετίζονται με το περιεχόμενο αυτού του βίντεο. Ο καθένας φέρει την αποκλειστική ευθύνη για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζει αυτά που ακούει.

από -

Πηγές:

-

Θα μπορούσε επίσης να σας ενδιαφέρει:

#AZK21 - www.kla.tv/AZK21_EL

#BrunnerMichael - ΜπρούνερΜάικλ - www.kla.tv/BrunnerMichael_EL

#Syntagma - Σύνταγμα - www.kla.tv/Syntagma

#EisigiseisAZK - Εισηγήσεις AZK - www.kla.tv/EisigiseisAZK

#ThemeliodiDikaiomata - Θεμελιώδη δικαιώματα - www.kla.tv/ThemeliodiDikaiomata

#DikastikiNomothesia - Δικαστική νομοθεσία - www.kla.tv/DikastikiNomothesia

#Politiki - Πολιτική - www.kla.tv/Politiki

Kla.TV – Οι άλλες ειδήσεις... ελευθερες– ανεξαρτητες – ανευ λογοκρισίας...

- Τι δεν θα έπρεπε να αποκρύπτουν τα μέσα ενημέρωσης ...
- Λίγα που ακούστηκαν από τον λαό για τον λαό ...
- Καθημερινά ειδήσεις απο τις 19:45 και μετα www.kla.tv/el

Αξίζει να παρακολουθήσετε!

Δωρεάν συνδρομή με εβδομαδιαίες ειδήσεις μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην διεύθυνση...:

www.kla.tv/abo&lang=el

Σημείωση Ασφαλείας:

Δυστυχώς αντίθετες φωνές εξακολουθούν να λογοκρίνονται και να καταστέλλονται. Εφόσον το ρεπορτάζ μας δεν συμβαδίζει με τα συμφέροντα και τις ιδεολογίες του συστημικού τύπου, είναι αναμενόμενο, οτι θα βρεθούν προσχήματα ούτως ώστε να μπλοκάρουν ή ακόμα και να ζημιώσουν το κανάλι Kla.TV.

Συνδεθείτε σήμερα κιόλας ανεξάρτητα στο διαδίκτυο!

κάντε κλικ εδώ: www.kla.tv/vernetzung&lang=el

Δικαίωμα χρήσης: [Τυποποιημένη άδεια Kla.TV](#)

Η Kla.TV παράγει όλες τις εκπομπές εθελοντικά και χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό. Η διάδοση των προϊόντων μας από εσάς είναι η μόνη αμοιβή μας! Περισσότερες πληροφορίες: www.kla.tv/licence